

нето си въ селото, сѣднахъ да се расписвамъ съ Кирилова. Първо и първо, предявихъ му приказа на генерала Столѣтова за назначаването ми комендантъ на отбраната и второ, поискахъ вече като старши, да ми се отпустне въ моето распорѣждане една отъ двѣтъ селски фурни за печене хлѣба. Кириловъ *) самичекъ при мене не идва, а проводилъ свои старши сотникъ. Както се вижда нему твърдѣ не е по волята това распорѣждане на Столѣтова. Огносително фурнитъ свършихме миролюбиво и рѣшихме, щото въ извѣстни часове да се пече хлѣбъ за казацитѣ, а въ извѣстни — за опълчението. Този начинъ бѣше дѣйствиелно и по практиченъ, отъ колкото да дѣлимъ фурнитъ.

6 ий АВГУСТЪ

Станахъ на разсѣмване, направихъ нѣкои и други распорѣждания отъносително носенето хлѣбъ на дружинитѣ. Днесъ дежурната рота е отъ 4 та дружина подъ командата на Ташкенченина Кашталиевски (отличенъ офицеръ въ боя). Разхождамъ се изъ селото и убѣждавамъ неизбѣгналитѣ още жители да бързатъ прѣдъ видъ на това, че днесъ-сутрѣ ще навали неприятеля и, спорѣдъ военнитѣ съображения, собственно селото Шибка нѣма да се отбранява.

Свърнахъ между другото и въ църковния дворъ, дѣто е и зданието на училището. Гледамъ — двама казаки уралци, расправятъ съ чорбаджиата.

— Какво тѣрсите тукъ момчета?

— Ето на, ваше високоблагородие, молиме се, не можемъ ли нѣкакъ да намѣримъ дѣски, да счукаме три гроба за убититѣ си другаре!

— А дѣ ви сѣ другаритѣ?

Въ църквата, за сега на земята лежѣтъ.

Свърнахъ и въ църквата да погледамъ. Дѣйствиелно:

*) Кириловъ — юнакъ единъ офицеринъ — оставенъ отъ генерала Гурко въ селото Шибка съ знаменитата Уралска сотня, слѣдъ като се взе Шибченския проходъ. Кириловъ навикналъ въ селото, отлично хранилъ сотната и конете и бѣше му досадно, дѣто изведнѣжъ, ни тѣжъ — ни онѣжъ, окачили му на шията началникъ.